

نامه های رسیده

به نام خدا

آقای دکتر اژه ای

مشاور محترم فرهنگی رییس جمهور

ضمن سلام و دعای خیر و آرزوی قبولی طاعات از درگاه الوهیت؛ مطلع شدم سازمان متبوع اقدام به برگزاری مسابقه فرهنگی علمی شیمی نموده است. سؤالات مسابقه را ملاحظه کردم، انصافاً در سطح بالایی قرار داشت و برای پاسخ دادن به آنها، حتماً می بایست داوطلب فکر می کرد و استنتاج می نمود. روش سؤالات نیز جالب و نو بود و همچون سایر جنبه ها بار دیگر سازمان استعدادهای درخشان در نظام آموزشی کشور پیشتاز شد. امیدوارم این روش پنج گزینه ای در کشور باب شود.

در پایان بایستی از جنابعالی تشکر کنم و عرض نمایم واقعاً خسته نباشید. بنده به عنوان کسی که دو دهه تجربه کار اجرایی، آنهم در سطوح نسبتاً بالا داشته ام، از این همه تدبیر لذت بردم. شاید به حق باشد بگویم جنابعالی می خواسته اید کار فرهنگی بکنید، آمده اید قالب مسابقه شیمی را انتخاب نموده اید. آن جملاتی که در بالای صفحات سؤالات مسابقه نوشته شده بود را خواندم، انصافاً استادانه و با تدبیر انتخاب شده بودند. اگر چه حیف که نام نویسنده یا گوینده آنها را ذکر نکرده بودید ولی در عین حال بسیار گیرا و جذاب بود. البته از شما کمتر از این هم توقع نمی رفت. بنده امیدوارم سایر مسئولین فرهنگی کشور مطابق اقدام شما اقدام کنند. که من مطمئنم پیرو فرمایشات مقام معظم رهبری در جلسه با وزراء بوده است (در رابطه با مسایل فرهنگی و صرفه اقتصادی و قالب آنها). ماها که در بخش تولید کشور هستیم، وقتی می بینیم شما اینگونه هوای فرزندانمان را دارید واقعاً انرژی می گیریم. فقط استدعا بنده این است که این طرز فکر را که دیگر روش تبلیغ مستقیم اثر ندارد و بایستی برای پیشرفت کشور و مقابله با تهاجم فرهنگی روش تبلیغ غیر مستقیم را بکار برد، به سایر مسئولین فرهنگی کشور ارائه کنید و حتی به نظر من شما در سایر رشته ها نیز امثال این مسابقه را برگزار کنید. یک وقت این طور فکر نشود چون ما در بخش مربوط به امور شیمی فعالیت می کنیم و با نفت سروکار داریم از این مسابقه ها خوشحال می شویم. من امیدوارم با فعالیتی که شما در این بخش با یاری همکارانتان به عمل می آورید، نسل جوانمان دچار توطئه های دشمنان و مغلوب تهاجم فرهنگی نشود.

به امید موفقیت

مهندس امیری

/استعدادهای درخشان: آنچه در ارتباط با این نامه ضرورت دارد از طرف سرپرست سازمان منعکس می شود این است که «مسابقه شیمی سمپاد» با تلاش مستمر و دلسوزانه فارغ التحصیلان سازمان تنظیم و تا مرحله اجرا و جمع بندی نتایج، پیگیری شد. سازمان تقدیر مجدد خود را از این عزیزان فارغ التحصیل اعلام می نماید

بسمه تعالی

نظام آموزش و پرورش ایران بی هیچ شکی بیمار است و بحث پیرامون اشکالات آن، کم نشده است. حال، در نظام جدید آموزشی تا چه حد این معایب برطرف گردیده چیزی است که در آینده باید به تماشا نشست و بحثی است جدا.

شاید یکی از دلایل تشکیل مراکزی چون پرورش استعدادهای درخشان و نمونه نیز همین باشد که بچه‌های مستعد قربانی روشهای غلط رایج نشوند و «استعداد» شان واقعاً «پرورش» یابد. این هدف مقدس واقعاً ستوده است اما باید دید جدای از این حسن فاعلی، صورت فعلی و عملی آن چگونه بوده است.

کم و بیش خبرهایی را از کارهای تحقیقی بچه‌های استعدادهای درخشان تهران می‌شنویم، اما در صورتی که این اخبار حقیقت داشته باشد (که انشاءالله هم همینطور است)، آیا در مراکز شهرستانها هم وضع به همین منوال است. به راستی آیا کنترلی بر سایر مراکز هم به عمل می‌آید؟

من دانش‌آموزی هستم که در سال ۱۳۷۰ وارد مرکز آموزشی فرزنانگان (۴) شده‌ام و اکنون پس از چهارمین سال تحصیل در شرف فارغ التحصیلی. اما به هیچ وجه مرکز مرا، محقق تربیت نکرده است. بحث اینکه خود فرد باید طالب علم باشد چیزی نیست که در این موقعیت مورد بحث باشد. صحبت بر این است که استعدادهای بالقوه چگونه می‌توانند «با ایجاد محیط مناسب» به فعلیت درآیند. مراکز دیگر را نمیدانم اما در مرکز آموزشی خودمان بچه‌ها به تنها چیزی که فکر نمی‌کنند و در واقع فرصت فکر کردن به آن را ندارند تحقیق است، آنچه بچه‌ها مطالعه می‌کنند (مخصوصاً در دو ساله پایان دبیرستان) کتاب درسی است و کتاب درسی و تست کنکور. چیزی که این روزها فکر و خیال دبیرستانهای ما را در تمام مدارس ربوده است. چیزی که افکار را مسخ کرده، فلجی که به جان بچه‌های محصل ما افتاده و دارد وجود علمی و اجتماعی آنها را از ریشه می‌خشکاند. اینک در مدرسه ما پرورش استعدادها مبدل به تقویت حافظه شده است. و این چیزی است که بیش از پیش در بین بچه‌های ما ترویج می‌شود: «سعی کنید خط به خط کتاب را بلد باشید. پای شکلها را دقیقاً حفظ کنید و... در کنکور می‌آید.» کنکور، کنکور، کنکور.

دیو بی‌شاخ و دمی که فکر و ذکر جسم و روح بچه‌ها را تسخیر کرده است و آنها را از فکر کردن به غیر از آن بازداشته است. به گونه‌ای که قادر به پاسخ دادن به یک سؤال اجتماعی نیستند. این انبارهای پر از محفوظات که حالا دیگر نه خود را و نه دور و بر خود را می‌شناسند تنها حالا آمادۀ انفجارند و حاصل انفجار چیزی جز خرابی نیست.

چرا باید این همه چیز به خورد کسانی بدهیم که می‌توانند ذهن فعال و پویای مملکت باشند. چرا باید حجم کاری بچه‌ها را آنقدر زیاد کنیم که دیگر فرصت فکر کردن به چگونگی انجام آن را نداشته باشند؟

چرا باید آنقدر، «کنکور»، «کنکور»، «پزشکی»، «پزشکی» در گوش بچه‌ها بخوانیم که از طرفی گیج و سرگردان شوند و از طرفی تمام علوم را، مجموع، در این رشته بدانند. مگر جامعه ما چقدر به دکتر نیازمند است؟

و حالا با تمام وجود این مشکلات دلمان خوش است که با تأسیس یک ساختمان آمفی تئاتر و آزمایشگاه جدید برای مرکز سطح علمی استان رو به پیشرفت است! چرا با وجود یک بیماری خطرناک فقط لبخند می‌زنیم تا خودمان را سالم نشان بدهیم؟ نتایج و عواقب چنین روندی چیزی جز به خمودی و ناتوانی کشاندن سرمایه‌های کشور از طرفی و از سوی دیگر ایجاد غرور کاذب برای آنها - چرا که خود فکر می‌کنند دارند کار مهمی را انجام می‌دهند! - و ترویج رایج مصرف‌کنندگی حتی در اطلاعات، در میان آنها نیست.

و من در پایان این دوره چهار ساله، ذهنی پر از فکرها، آرزوها و افسوس‌ها را با خود حمل می‌کنم و احساس گناه از اینکه چه سرمایه‌های مادی و معنوی را که به هدر نداده‌ام. امکانات زیاد و خوب، آزمایشگاه و کتابخانه که تقریباً بلا استفاده بوده‌اند، و هزینه‌های زیادی که دولت آنها را متحمل شده در حالی که می‌توانست به گونه‌ای صحیحی مصرف شود.

چیزهای با ارزشی را که لابلای سالهای تحصیل گم کرده‌ام: خط خوبی داشتم و نسبتاً خوب نقاشی می‌کردم و اما حال با سالها عدم تمرین این مهارتها به نحو محسوسی در من تنزل کرده‌اند.

بالاخره بعد از این همه مجاهدات علمی (!) آیا وارد دانشگاه می‌شوم مسئله دیگری که با آن روبرویم. مخصوصاً این که صرف این هزینه‌ها توقعات زیادی را برانگیخته است...

امضاء محفوظ

استعدادهای درخشان: به طور کلی از اواخر سال سوم دبیرستان فشار سنگینی بر روی دانش‌آموزان به مناسبت کنکور وارد می‌شود، که عوامل خارجی و توقعات والدین، اقوام و... نقش عمده و بیشتری بر روی دانش‌آموزان مراکز سازمان دارند. متأسفانه برای کنکور، نسخه نویسان جز این شیوه راهی نیافته‌اند ولی شما در مصاحبه با فرزندان موفق سازمان شیوه‌های خاص آنها را هم حتماً در مجله مطالعه کرده‌اید. امیدواریم پس از کاهش اضطراب ناشی از کنکور - که همراه با دریافت مجله صورت گرفته است - راحت‌تر مسئله را مرور کنید. هر چند با شما همفکریم که بعضی از همکاران ما جز «حفظ» به چیزی نمی‌اندیشند.

هو العادل

جناب آقای دکتر اژه ای ریاست محترم سازمان

با عرض سلام و خسته نباشید. قبل از هر سخنی می‌خواستیم از برگزاری مسابقات قرآن و حرکت فرهنگی مذهبی خوبی که در مراکز سازمان ایجاد شده و اینکه دانش‌آموزان متعهد مراکز با یکدیگر آشنا می‌شوند، مسائل و مشکلات خود را با هم در میان می‌گذارند، راه حل می‌دهند و به طور کلی یک ارتباط مکاتبه‌ای بین اینگونه دانش‌آموزان به وجود می‌آید کمال تشکر خود را ابراز داریم.

و اما بعد. جناب آقای دکتر اژه‌ای، متأسفانه ما در مدرسه خود شاهد برخوردهای دوگانه‌ای با دانش‌آموزان هستیم. در سال سوم راهنمایی پس از برگزاری کنکور سازمان تصور می‌کردیم حالا که موقعیتی پیش آمده است دیگر به دانش‌آموزانی که مشکل اخلاقی دارند و به طور مشهود با ارزشهای اسلامی برخورد می‌کنند اجازه ادامه تحصیل در مدرسه را ندهند حتی اسم بعضی‌ها را در لیست کسانی که پذیرفته نشده بودند هم دیدیم. اما با شروع سال تحصیلی جدید با کمال تعجب دیدیم که این دانش‌آموزان باز هم به مدرسه آمده‌اند و با ورود به دبیرستان مشکلاتشان چند برابر شده است. امسال مدرسه تصمیم گرفت که با این دانش‌آموزان برخورد کند و ثلث اول به دلیل عدم رعایت شئون اسلامی نمره انضباط آنها را به شدت! کاهش داد و بجای «بیست» همیشگی، ۱۹/۵، ۱۹/۷۵، (با ارفاق ۲۰!) به آنها داد (البته با وجود ناعدالتی‌های فراوان) ولی از آنجا که در مؤسسه ما به مسئولیتهای فردی و اجتماعی (از قبیل مبصر بودن، مسئول بهداشت، نظافت کلاس و...) بیشتر از مسائل ارزشی اهمیت داده می‌شود، در ثلث دوم شاهد آن بودیم که نمره انضباط این دانش‌آموزان ۲۰ و نمره عده‌ای از دانش‌آموزان مذهبی و فعال کمتر از این افراد و در برخی موارد کمترین نمره انضباط کلاس شده است. آقای دکتر آیا این واقعاً عدالت است؟ آیا درست است که با بچه‌هایی که نقش بسزایی در سازندگی محیط مدرسه دارند این گونه رفتار شود؟ ما هر چه به مدرسه شکایت می‌کنیم کمترین توجهی به حرفمان نمی‌شود. از این رو تصمیم گرفتیم که این نامه را برای شما بنویسیم و مشکل خود را با شما که به حق برای ما مانند پدر بزرگوار هستی در میان بگذاریم. چشم امید بر شما داریم.

عده‌ای از دانش‌آموزان مرکز آموزشی فرزنانگان...

استعدادهای درخشان: متأسفانه بررسی ما بیانگر این کم لطفی است امیدواریم اگر فشاری به دانش‌آموزان کم تعهد وارد نمی‌شود، عزیزان متعهد ما در مراکز تحقیق نمره‌ای - آنهم در انضباط نشوند و ما نیز آخرین نامه از این دست را دریافت کنیم.

به نام خدا

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت دست‌اندرکاران مجله استعدادهای درخشان

ضمن قدردانی از فعالیتهای شما در زمینه این مجله می‌خواستم سؤال از شما کرده باشم. بعد از این که اولیای مدرسه بخشنامه سازمان را که در آن ذکر شده بود دانش‌آموزان برای مسابقه علمی باید ($\frac{1}{2}$) کتب درسی را مطالعه کنند به ما شوک بزرگی وارد شد چرا که در مرکز ما کتبی مانند کتاب دینی را اصلاً نخوانده بودیم و از جزوه‌های جدا استفاده می‌کردیم خلاصه در وقت کمی که تا مسابقه مانده ما از خواب و خوراک افتادیم و تمام وقت درس می‌خواندیم ولی با این همه تلاش، مدارس دیگر که آمادگی داشتند از ما جلو زدند...

حال خودتان بفرمایید که ما چکار کنیم ما که نمی‌توانیم علاوه بر جزوه‌های تکمیلی زیست و فیزیک و... کتابهای آموزش و پرورش را هم بخوانیم آن هم فقط برای یک مسابقه ضمناً ما هم نمی‌توانیم دست روی دست بگذاریم و بگوییم «خوب مسابقه که چیزی نیست خوب بگذار شرکت نکنیم» ببخشید که سرتان را درد آوردم.

از مرکز علامه حلی شماره ۲ تهران - کلاس اول راهنمایی

استعدادهای درخشان: متأسفانه برخی از همکاران سازمان ضرورت بودجه‌بندی محتوای کتب درسی را فراموش می‌نمایند، لذا در مسابقات سراسری دانش‌آموزان این مراکز غافلگیر می‌شوند. امید است این آخرین نامه در این موارد برای ما باشد. و مدیران مراکز خود را موظف بدانند کلیه کتب درسی رسمی را تدریس نمایند.

بسمه تعالی

سرپرست محترم دفتر تحقیق و مشاوره سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان با احترام، باستحضار می‌رساند که دانش‌آموزان دبیرستان فرزنانگان... تعداد زیادی جزوات تحقیقی ارزنده در زمینه‌های مختلف به ویژه در جغرافیا تهیه و تدوین نموده‌اند که به علت حجیم بودن آنها امکان ارسال به دفتر تحقیق و مشاوره نبوده و به عنوان نمونه یک جلد جزوه تحقیقی منتخب جغرافی با عنوان تحقیق پیرامون... که از طرف دانش‌آموز... کلاس دوم تجربی تحت نظر دبیر محترم سرکار خانم... تهیه شده، جهت اطلاع و بررسی ارسال می‌گردد. خواهشمند است از وصول و بررسی جزوه نامبرده این مرکز را مطلع فرمائید. ضمناً تقاضا می‌نماید که جهت تشویق این دانش‌آموزان اقدام لازم را مبذول فرمایند.

با تشکر فراوان

سرپرست دبیرستان فرزنانگان...

استعدادهای درخشان: نمونه ارسالی را همکاران ما در بخش پژوهشگران جوان معرفی نمودند. منتها چگونه می‌توان از دانش‌آموزانی تقدیر به عمل آورد که کارهای ارزنده‌ای انجام داده‌اند ولی ما آنها را ندیده‌ایم این دیگر مدیریت خاصی را می‌طلبد!! که ما نداریم.

بسم الله الرحمن الرحيم

با سلام و عرض خسته نباشید خدمت شما سروران گرامی

حال که گذشت زمان سالهاست ما را به هم نزدیک‌تر کرده است می‌خواستم با شما سروران و دوستان درد دلی کنم شاید این درد ما را شما درمان کنید.

یاران: می‌خواستم بیرسم چرا در طول این هفت سالی که من در این مرکز درس خوانده‌ام هرگز شاهد یک فعالیت یا برنامه‌ای خاص در مراکز سازمان در شهر خودم نبودم. چرا هیچکدام از برنامه‌های سازمان از جمله میزبانی جشنواره‌ها، کنفرانسها، کارسوقها، گردشهای علمی در مرکز ما صورت نگرفته است چرا تنها ما باید شاهد و تماشاگر فعالیت دیگر مراکز باشیم آیا هرگز ما امکان تهیه و راه اندازی این برنامه را نداشتیم یا اینکه چون در غربی‌ترین گوشه کشور هستیم فراموش شده ایم آیا واقعاً

تمامی آذربایجان هیچ محفل علمی و کنفرانس و آزمایشگاهی که ارزش دیدن و استفاده داشته باشد ندارد، می خواستم بدانم چرا تبریز در برنامه های سازمان شرکت داده نمی شود. مگر میان ما با بچه های شیراز، اصفهان و مشهد فرقی است که ما نمی دانیم.

با تشکر فراوان - دانش آموزی از فرزندان تبریز.

استعدادهای درخشان: خواهر گرامی، ایران اسلامی برای ما هر گوشه اش عزیز است. سازمان در برگزاری کارسوقها و... عمدتاً به استقبال مدیران خود از میزبانی نیز توجه دارد. منتها در ارتباط با تبریز به علت مشکلات فضا که هنوز هم به طور کامل حل نشده است سعی شده مشکل جدیدی برای دانش آموزان نیفزاییم، انشالله در شهر شما هم برنامه خواهیم داشت. هر چند اگر به جدول کارسوقها مراجعه کنید تبریز هم محروم نبوده است.

بسمه تعالی

به: مدیریت محترم مجله استعدادهای درخشان

از: مرکز آموزشی فرزندان قزوین

محترماً با عرض سلام و آرزوی قبولی طاعات مستدعی است در صورت امکان مقالات مورد نیاز دانش آموزان این واحد را ارسال فرمایید.

با تشکر خلیل خانی

مدیر مرکز آموزشی فرزندان قزوین

استعدادهای درخشان: همکاران گرامی، همانگونه که در شماره های قبل هم اشاره کرده ایم، امکان ارسال مقالات معرفی شده در مجله را نداریم. مستقیماً با مراکز ارسال کننده مکاتبه کنید.

○

○

○

نامه و نوشته های شما عزیزان دریافت شد، متشکریم:

□ مرکز آموزشی فرزندان آبادان و خرمشهر: فروغ دهدشت حیدری □ دبیرستان شهید اژه ای اصفهان: بابک فرزاد □ مرکز شهید رجایی اسلامشهر: حسین قربانی زاده □ مرکز شهید بهشتی بجنورد: مصطفی دانایی □ بهشهر مازندران: فرزاد موسی زاده □ مرکز فرزندان بیرجند: هدیه زینلی □ پهلوزمین آباد ایلام: حسن دولتیاری □ تبریز: شهرام بنزاده □ راهنمایی فرزندان تهران: دانش آموز؟ □ خرم آباد: ولی دانش آموزی از مرکز فرزندان □ مرکز شهید بهشتی خرم آباد: امین کردستانی □ مرکز شیخ انصاری دزفول: حامد صابر □ مرکز شهید بهشتی سنندج: وحید محمدی □ مرکز فرزندان شیراز: دانش آموز؟ و نفیسه کشفی □ مرکز فرزندان قائمشهر: دانش آموز سال اول دبیرستان □ مرکز شهید بابایی قزوین: علی آرام □ مرکز فرزندان قزوین: گروهی از دانش آموزان دبیرستان □ لاهیجان: نرگس ایمانی خوشخو □ میبد یزد: مهدی امامی میبدی □ مرکز فرزندان همدان: آزاده مرادی، سارا شریفی □ مرکز شهید صدوقی یزد: فرح نقیبی.

○

○

○